

Beroep, op 21 december 1995 ingesteld door Hamburger Stahlwerke GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-234/95)

(96/C 64/37)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 21 december 1995 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Hamburger Stahlwerke GmbH, gevestigd te Hamburg (BRD), vertegenwoordigd door A. Löhde, advocaat te Hamburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van L. Dupong, advocaat aldaar, Rue des Bains 14a.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie van 31 oktober 1995 inzake een steunmaatregel van de Freie und Hansestadt Hamburg ten behoeve van de EGKS-onderneming Hamburger Stahlwerke GmbH te Hamburg — SG (95) D/14318/K 2754 def. — nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Het beroep is gebaseerd op de middelen: schending van wezenlijke vormvoorschriften wegens onjuiste beoordeling van de feiten en schending van het recht om te worden gehoord, schending van het EGKS-Verdrag en de op de uitvoering daarvan betrekking hebbende rechtsregels, alsmede misbruik van bevoegdheid.

De lening ter verhoging van het krediet met 20 miljoen DM in december 1992 was geen steunmaatregel. Verzoekster is terzake van mening dat de Freie und Hansestadt Hamburg en de Hamburgische Landesbank ervan moesten uitgaan dat de gehele lening van de Hamburgische Landesbank aan verzoekster bij faillissement van verzoekster zou worden aangemerkt als in de plaats komend van eigen vermogen.

Het standpunt van de Commissie, dat de verlenging en verhoging van het krediet in december 1993 ook een steunmaatregel is, omdat het gedrag van de Freie und Hansestadt Hamburg niet zou kunnen worden vergeleken met het gedrag van een investeerder onder normale marktvoorwaarden, is onjuist.

Anderzijds heeft de Bondsrepubliek in haar mededeling aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 18 augustus 1995 erop gewezen dat de dochtermaatschappij van verzoekster in Euskirchen met een capaciteit van 80 000 ton per jaar definitief buiten bedrijf is gesteld en deze sluiting ook buiten de procedure krachtens artikel 95 van het EGKS-Verdrag op grond van het beginsel van gelijke behandeling als compensatie voor de steun in aanmerking moet worden genomen. In haar mededeling van 7 februari

1995 heeft de Bondsregering ook nog verklaard dat het bedrijfseconomisch slechts redelijk is om een verbintenis niet tijdens de recessie, doch bij een goede conjunctuur te beëindigen en dat de beperkte kredietverhoging in 1993 — uitdrukkelijk met het doel, verzoekster te verkopen — economisch de enige redelijke maatregel was die ook door elke particuliere ondernemer in een vergelijkbare situatie zou zijn getroffen. De Commissie is in haar beschikking niet op deze argumenten ingegaan.

Zelfs indien er ten onrechte van wordt uitgegaan dat de verlenging en verhoging van het krediet in december 1993 een steunmaatregel is, dan staat in elk geval vast, dat dit slechts voor een klein deel kan gelden.

Beroep, op 24 december 1995 ingesteld door A. Goldstein tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-235/95)

(96/C 64/38)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 24 december 1995 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door A. Goldstein, vertegenwoordigd door R. St John Murphy, van het kantoor Merriman White, Solicitors, 3 King's Bench Walk, Inner Temple, Londen.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de Commissie van 16 oktober 1995 waarbij deze onder meer heeft geweigerd haar besluit van 20 januari 1994 tegen de achtergrond van de daartoe aangevoerde feitelijke en juridische argumenten te herzien overeenkomstig de beginselen neergelegd in het Verdrag zoals uitgelegd door de arresten van het Hof van Justitie;
- de Commissie in de kosten van het geding te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Op 10 augustus 1993 verzoekt Goldstein, een communautaire reumatoloog, de Commissie krachtens artikel 3, lid 2, van Verordening nr. 17 om vaststelling, dat de General Medical Council (GMC), een wettelijk orgaan dat de uitoefening van de geneeskunde op het grondgebied van het Verenigd Koninkrijk regelt, inbreuk heeft gemaakt op de artikelen 85 en 86 van het EEG-Verdrag. Volgens verzoekers klacht:

- verbiedt het GMC personen met een overeenkomstig Richtlijn 93/16/EEG van de Raad uitgereikt communair diploma van specialist hun specialisatie in het artsenregister te laten vermelden;